

Straffelov, er sat Straf for andre Embedsmænd, der modtage Gaver, og det er altsaa kun i fuld Overensstemmelse dermed, naar der her indføres et Forbud mod at modtage Gaver. Sagen er, hvad ogsaa tidligere klart er udviklet, at man kun paa denne Maade tror at kunne frigjøre den større Del af den jevne Befolkning for det Tryk, den ellers kunde komme til at lide under; naar disse Folk nemlig vide, at flere af deres Medborgere have ved kirkelige Handlinger frivillig givet Noget, da krympe de sig ved at stille sig anderledes, end disse Medborgere. Endsskjønt det er en frivillig Sag at yde Gaven, bliver det egentlig ikke frivilligt, naar dette Tryk hviler paa dem, men naar det er forbudt, saa er Sagen klar, saa har Ingen nogensomhelst Fristelse, saa føler man ikke noget Tryk ved at lade være at give Noget. Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 3. — Forslaget under Nr. 4 gaar jo ud fra den Hovedbetragtning, som det ærede Medlem har, og som han har udviklet for os. De, der nu ikke have den samme Betragtning som han, om, hvad Kontoen „kirkelige Diemed“ betyder, kunne heller ikke lægge den Betydning ind i hans Forslag, som han mener, at der skulde ligge deri. Kontoen „kirkelige Diemed“ er ikke nogen ny Konto, det er en Konto, som allerede findes, og den samme Frihed, som Bevillingsmyndigheden tidligere har havt til at afgjøre det, der staar paa denne Konto, den samme Myndighed beholder den fremdeles. — Det ærede Medlem har i et af sine følgende Forslag stillet den Wenbring til Flertallets § 10, at sidste Punktum af første Stykke skulde udgaa, hvor de Ord findes, som ogsaa han har troet skulde stadfæste den Forklaring, han før gav af Udvalgets Forslag. Det forekommer mig ikke, at der er Grund til at lade dette Stykke udgaa, thi naar Ministeriet har fundet, at det ikke anser sig for bemyndiget til at frugtbargjøre sige Beløb, uden at det fik en Lovhjemmel derfor, saa ser jeg ikke, at der er nogen Grund til at undlade at give en saadan Lovhjemmel som den, der her gives, og det, den ærede Taler vil opnaa ved at udelade det hele Punktum, vil han vistnok indrømme, kunde

opnaas paa en nemmere Maade ved det Forslag, der er stillet af to andre ærede Medlemmer (Berg og Madsen), og som gaar ud paa, at Ordene „i Overensstemmelse med nærværende Lov“ skulle udgaa. — Forslaget under Nr. 5 kan jeg paa ingen Maade gaa med til. Det ærede Medlem reiste for ganske nylig her i Thinget Diskussion om det Spørgsmaal, der omhandles i Forslaget, og jeg antog, at han efter den Forhandling, som her fandt Sted, vilde være bleven overbevist om, at han ikke gjorde Ret i at stille dette Forslag saa hurtigt frem igjen. Jeg kan ikke følge den Tanke, som han her søger at bringe frem. Jeg ønsker saa godt som Noget, at man paa en god Maade kan blive fri for Tienderne gennem en fornuftig Afslætningslov, men jeg tror ikke, at det er denne Vej, man skal gaa, at paalægge Tiender, hvor der nu ingen findes. — En anden Revisionsfrist kan jeg vel erkjende, at det ærede Medlem kan have nogen Grund til at ønske, men jeg skal dog sige, at saaledes som denne Lov vil blive gennemført, forekommer det mig ikke, at der er nogen stor Grund til at vedtage en saa kort Revisionsfrist som den, han ønsker. Vi maa nemlig huske, at denne Lov kun bliver gennemført for de enkelte Embeder, efterhaanden som der indtræder Vakance, og gaar man ud fra, at der bliver en 35—36 Embeder ledige om Aaret, vil, naar Fristen er 10 Aar, kun omtrent $\frac{1}{3}$ af samtlige disse Embeder være gaaede ind under denne Lov. Mindre finder jeg, at man ikke vil kunne have for at kunne danne sig en Erfaring om, hvad der kan være at rette ved Loven, og jeg mener, at man gennem Erfaringen maa se, hvad der bør rettes ved den. Det er imidlertid et Forslag, som jeg ganske skal overlade til det ærede Thing at vedtage eller forkaste. — Af de af to ærede Medlemmer (Berg og Madsen) til dette Afsnit stillede Forslag skal jeg først omtale det under Nr. 6 til § 7. Jeg antager ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at vedtage dette Forslag, da det ikke indeholder Andet end den Beregningsmaade, som var fremsat i selve Regjeringsforslaget, og som jeg finder meget hensigtsmæssig. Forslaget under Nr. 7 gaar ud